

711. 711

1/1

Uppt. av Peter Melron
Björkby & Blekinge.

efter berättelse af
Rätmans hustru
Maria Norbom

Björkby & Fridlefsstad.
1915

Anmärkingar:

Meddelat af

Gåtor:

"Där kom en kare från Tyskland
och stände sig på en sten
och gnagade sina ben
och flärkte ut sina horn te tuta i!"

(Tuppen.)

"Tvåföt steg upp på riterföt och so-
pade öfver ågnabing te' seleyd att
de skulle släppa ut bröbuck för
beihärt att upp alla våra uller!"

(Karlén steg upp på karven och ropade
öfver hästen till seleyd att de skulle
släppa ut bunden, för vägen höll på att
äta upp fåren)

(8.5)

2.
2 Lilla lätta, hoppar öfver stäta och
drar Tamaraden efter sig! "

(Hönan och kycklingarna)

"Då kom en tunna från Tyskland
med två slags dricka,
men hvarken Tapp eller vicka! "

(Ägget.)

"Tvåben satte på treben och åt på
enben, då kom fyrben och tog enben,
men då slog tvåben fyrben med tre-
ben och så fick tvåben enben igen! "

(En katt såg på en trebenslös och gaga-
de på ett ben - och så kom en hund och
tog det från honom.)

"De lifvande tar de döde i hälet,
de döde skriker, de lifvande springer! "

(Ringarna som dra i repet för att
få klockan att ringa samman-
folket springer till kyrkan!)

Uppt. av Rute Nelson
 Björkunga Blekinge
 efter berättelse af
 Bålsmans hustru
 i Maria Koubom
 Björkunga Fiddlestad.

Anmärkingar:

Såtor:

"En blind såg en hare springa,
 en lam sprang efter honom,
 en naken släpade honom på rej!"
 ("De äro lögn!")

"Två små springer före
 två stora springer efter
 springa före ibland
 hinner aldrig hvarann!"

(Vagnshjulen.)

"Hvilket är det högsta träet i
 skogen?"
 ("De är öfvertästen!")

"Hvem är det som bär sin herre och
 blir af honom äter buren?"
 (Skon)

4. "Loen var min far
oer loen var min mor
och loen var jag själv,
sen rakade de mej
sen stöt de mej
sen ta' de mej på läret
och sen körde de in mej i ett hål!"

(Rekamlan, som klipptes af läret, ka-
dades, muddades till kända och spanns!)

"Här i fete
ta' bon'en om rite
när man doppar ner åt så ryker de'
när man tar då'n åt så dryper de'!"

(Bronden doppar den lilla potatisen
i flöten på plåten, hon ryker när
man doppar ner den och dryper när
man tar då'n den)

"Lilla lilla skinn
hälften ut och hälften in!"

(Fönstret)

Uppt. av Pärn Nelson

Anmärkningar:

Björkebyd Björkeby

efter beäudelse af

Bårmans hus

Maria Norbom

i
Björkebyd. Fridlystads

Såta. När de ä' loet
 så ä' de förboet.
 När de ä' skallet
 så ä' de allmant.
 När de ä' hvite
 vix ingen dit!

/ Så' åken på sommaren, hösten
 och vintern! /

Frötnin

Fröten ä' hvite ä' mjölk och gryn och
 inte i en lyfta,
 När ä' en som tar mer i sken än
 han tyar lyfta!

6. jag gör som den lille rätten
jag gnager till jag kommer till boten!

Den som inte vill för gröten simma
Han ska gå down springa!

Gröten, han är kokt i mjölk och gryn
och inte i en flä'a,
Här är en flicka i väst lag, som har för-
tjänat i bärar lu'a!

Gröten han är kokt i mjölk och gryn
i opporren i ett fat,
Du simmar som ett as!

Gröten han är kokt i en gryta i inte
i ett stöps
I så sätt jag min arm i klock
och äter opp allihop!

Uppt. av Pärson herrson

Björkbygd Blekinge

efter berättelse af

Båtsmans hustru

Maria Norbom

i

Björkbygd Fidehyttad.

Anmärkingar:

"När jag var i Flickebo och tjänade, så sken jag stjäla kaffianker till kalvarna, och så passade jag på när de åt middag och klev upp i laet, men då tog Tomten mej i lufvet - jag mer och ble så illa räddad, och stal aldrig kaffianker mer - Tomten han va' kommen till Flickebo med mor zjäl från Paddenbygd för där va' han också - Mor i Flickebo hade zjäl se han där - han sat bakom en fläskkaka och grinade. Han va så le så, och hade i lufva - jag hörde Tomten många, många gånger hur han dröfärkar och jäktade, och när vi va' ensamma

Så hörde vi honom, men inte när vi va.
Två. —

På en ställe där de hade en Tomte skene
han alltid ha svansen i julkrisen på
julafton - Men en gång när prigan skene
bära ut den till honom, så bit hon en bit
i den - men det skulle hon inte ha gjort
för Tomten ble av och så:

Du ska dansa huti - dunt
för du bit min feta rump!
och så måste hon dansa med Tomten
hela natten!

För i världen så va' de en gång
en karing, som skene gå i julkris. och
hon visste inte hur dags hon steg upp och
gick, så hon kom till kyrkan kl. 12.
Och då va' kyrkan full i holl - så hon
hade blivit olycklig om hon inte hade
kunnat å kasta till dom sin skinnpås,
men den nappade de ronder tvänt - och
medan så hann hon ut!